

Sygn. akt IV Ka 146/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Połyniak
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Władysławy Kunickiej – Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2017 r.

sprawy **G. P.**

syna W. i H. z domu B.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 190 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 5 stycznia 2017 r. sygnatura akt III K 645/16

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygnatura akt IV Ka 146/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 stycznia 2017r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, w sprawie o sygn. akt III K 645/16, na podstawie art. 66§1 k.k. i art. 67§1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko G. P. o czyn z art. 190§1 kk. polegający na tym, że w dniu 07 maja 2016r. w W. woj. (...) groził pobiciem W. T. przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę spełnienia, ustalając roczny okres próby oraz obciążył oskarżonego kosztami sądowymi, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 60 złotych.

Z rozstrzygnięciem tym nie pogodził się prokurator Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu, który zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść G. P., zarzucając:

I. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść poprzez błędne uznanie przez Sąd, iż G. P. był skazany wyłącznie za nieumyślne spowodowanie wypadku drogowego, podczas gdy z opisu czynu przypisanego G. P. w wyroku Sadu Rejo nowego w W. z dnia 04 stycznia 2006 r., sygn.II K 380/06 wynika, iż wyżej wymieniony dopuścił się umyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym i kierował

pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonej zawartości alkoholu we krwi 0,8 promila, a zatem popełnił przestępstwo umyślne, a kwalifikacja prawna z art. 178a§1 kk nie została zamieszczona w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego G. P. na skutek zastosowania konstrukcji czynu współukaranego uprzedniego,

II. obrazę prawa procesowego mającego wpływ na treść wyroku, a to art. 167 kpk poprzez zaniechanie przez Sąd przeprowadzenia z urzędu dowodu z akt sprawy II K 380/05 i wydanego w tej sprawie wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 04 stycznia 2006 r. skazującego G. P. a popełnienie przestępstwa z art. 177§2 kk w zw. z art. 178§1 kk.

Podnosząc wskazane zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie G. P. winnym zarzucanego mu czynu z art. 190§1 kk i wymierzenie za ten czyn kary grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości 1 stawki w kwocie 20 zł.

Na rozprawie odwoławczej prokurator Prokuratury Okręgowej w Świdnicy zmodyfikował wniosek zawarty w apelacji i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

Jakkolwiek wniosek sformułowany w apelacji istotnie był błędny, a to z uwagi na brzmienie art. 454§1 k.p.k., co słusznie modyfikował prokurator prokuratury okręgowej, to w zasadniczej części apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że dopuszczalne jest warunkowe umorzenie postępowania karnego w stosunku do sprawcy, który dotychczas nie był karany za przestępstwo umyślne (art. 66§1 kk.).

W niniejszej sprawie karta karna G. P. wskazuje, iż był on karany za czyn z art. 177§1 kk., art. 178§1 k.k. w zw. z art. 177§2 k.k. i art. 11§2 kk. (k. 89 i 256). Zapis ten jest istotnie niejednoznaczny, zaś sam występki z art. 177 k.k. ma charakter nieumyślny. Niemniej kwalifikacja z art. 178§1 k.k. obligowała sąd do weryfikacji występkę, za który G. P. był karany, czy istotnie było to przestępstwo nieumyślne, czy może raczej umyślne (zbieg przestępstwa nieumyślnego i umyślnego, skutkuje skazaniem za przestępstwo umyślne).

Sąd odwoławczy zapoznał się z odpisem wyroku i uzasadnienia w sprawie IIK 380/15 (k.232 – 254) i z opisu czynu przypisanego wynika, że G. P., popełnił przestępstwo z art. 177§1 i §2 k.k., będąc w stanie nietrzeźwości (miał 0,8 promila alkoholu we krwi), o czym świadczy także przyjęcie kwalifikacji z art. 178 k.k., jak też konstatacja sądu, że przyjął iż występki z art. 178a k.k. jest w tym przypadku przestępstwem współukaranym uprzednim. Skoro tak, nie można zgodzić się z sądem meriti, iż skazany został za przestępstwo nieumyślne.

W takim zaś przypadku rację ma skarżący, że nie można uznać, iż zostały spełnione warunki określone w art. 66 kk. uprawniające do warunkowego umorzenia postępowania karnego. Ustalenie sądu, że G. P. skazany był za przestępstwo nieumyślne w tych warunkach, jakie wynikają z opisu czynu przypisanego w sprawie II K 380/05, istotnie uznać należy za błędne.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak na wstępie.
